

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leltári szám: RRM EA 167.14

Somegyi nyelvtan 2.

TRÉFÁS ÉS

GYŰJTEMÉNYEK,
CSÜTÖLÖK

22 OLDAL

Ángyomasszony pöndöle,
Sövényre van terítve,
Bátyámuram azt hitte,
Hogy a szél mán elvitte.
A szél azt nem érhetta,
Mert a fót nem engedte,
Hej, csak a cérna, meg a fót
Hatvan forint ára vót.
Csak a cérna, meg a fót,
Hatvan forint ára vót.

Szántód, Papp Imre 61. é. /1971-ben/

-
Heje-huja, szegfűszál!
Még a nyúl is taszigál,
Hát az, aki maga hál,
Egész éjjel mit csinál?
Hát az öreg mit csinál?
Hasra fekszik, úgy pipál,
Ha megunja, leteszi,
Holnapután fölveszi.

Karád, Kuti Ferenc, 1906.

-
Ez az én édesem,
Ez az én kedvesem,
Kinek bocskorából
Kilóg a kapcája.
Retek a bocskora,
Répahéj a szijja,
Bürök a szakálla,
Petrezsejem bajca.

Buzsák, Horvák Ferencné, 1904.

A karádi faluvégen,
Leányvásár lesz a héten,
Két krajcárér adnak egyet,
Jaj, de olcsó, mégse vesznek!

Karád, Horváthné, Kreka Magda, 1886.

Sárga kolompérleves,
Te meg énrám ne neved,
Mer ha énrám nevető,
Mögtudják, hogy szertő.

Sárga kukoricaszár
Apálatlan maradtál,
Kapáljon mög az a lány,
Ki a legényekhö jár.

Sárga tiknak a bögye,
Egyször adjál te Bözse,
Mer hogyha egyször adná,
Szeretöm mingyá vóná.

Szena, Szabó Jánosné, 1911.

Télen nagyon hideg van,
Nyáron mindig meleg van,
Soha sincs jó idő,
Mikor esik az eső.

Nyáron nagyon meleg van,
Télen mindig hideg van,
Soha sincs jó idő,
Mikor kobakóni kő.

Gróf Szapári uraság,
Rongyos ködmen, bő nadrág,
Soha sincs jó idő,
Mikor szüretőni kő.

Szena, Szabó Jánosné, 1911, Kiss Istvánné, 1892.

Öreg Sára és Gyurka,
Összeházasodtak ma,
Maguknak a számukra,
Vadállatot lövők ma;
Nyest és vadgalamb,
Szárca, fogsó, kácsa,
Siessetek készen vár
A szakácsnőm bográcsa.

Megtöltöttem, nem sült el,
Hogy a padver vigye el!
Rece-ruca, vadliba,
Jőjjetek a lagziba;
Nyest és vadgalamb,
Szárca, fogsó, kácsa,
Siessetek, készen vár
A szakácsné bográcsa.

Lad, Szép Józsefné, 1905.

Vaszikeráj, rákmászi,
Marcaliba kaszakti,
Kánmvánbusz, kánkukori,
Zódkánya, csikszedő,
Bakszamár,
/Jól megsargaszd/Jó megforgasd
/a ruskát,/a Jutkát,
/gyárgyafának sógora/Gyángyókának sógora,
Ifityuke,rifityu.

Beleg,Tamás Ferenc,1891.

Megdöglött a biró lova,
Megnyuzta a biró maga,
Ragyogóm,csillagom,
Jó lesz a bőre bundának,
Annak a hires lányának,
Ragyogóm,csillagom.

Ai feje meg kóvsonyának,
Annek az öreg anyjának,
Ragyogóm,csillagom,
A farka meg meszellőnek,
Annak a hires menyének,
Ragyogó csillagom.

Bedegkér,Takács Istvánné,Magyarsi Magda,1895.

Közel vagyok az én szöszöm a rokkához,
Közel vagyok a péntőlöm a gatyádhoz,
A péntőlöm széle a gatyádat érje, egész éjjel.
Komámasszon hun lakik kē? Devecserbe!
Hova való a kē csöcse?, Tenyerembe,
Talán nem is tudja kē, mikor velem játszott kē, a kiskertbe?
Komámsszon, komámasszon, komámasszon!
Mér kend ojjan sovánasszon, komámasszon?
Azér vagyok ijjen sovány, mer az uram sokat kíván, komámasszon.

Szenna, Z. Gyurkó Jánosné, 1904, Kiss Istvánné, 1894.

Három talpa vagyok a tutyinak,
Három legény áll az ablak alatt,
Fondálgatják a tutyinak talpát,
Ölelgetik annak a gazdáját.
Ördög bujjon te tyutyi tebeléd,
Mér csaltad mög azt a szögény legényt,
Mert a legény azt nagyon röstelli,
Hogy a tutyi őtet szégyneitti.
Nénámasszony adjon egy kis szállást,
A kordémnak egy éjjeli hálást,
Akármerre fordul a kereke,
Csak a rudjának lögyen jó hele.

Rinyakovácsi, Jandzsó Györgyné, 1908.

Elnöksűfoló

A kisgeszti határon, rica te, Sári te,
Elnök ül a száron, ica te, Sári te,
Felesége vezet, a kisbíró neveti,
Sári, cinge-cungeráj, rica te, Sári te

Cigánycsűfoló

A cigánynak, a rajkónak csak ott jó,
Ahol deg jár, halom sorra fordul a sok disznó,
Sej, roma, a petroma, dikháró, dikháró
Szalagj roma, mer megfog a kisbíró, kisbíró.

Mer a cigány, hogyha egy zsandárt lát,
Kapja magát, hamarába felketi a sátorfát/felszedi/
Sej, roma, a petroma, dikháló, dokháló,
Szalad roma, mer megfog a kisbíró.

Feleségcsűfoló

Sej, dinom-dánom, még élek is bánom,
Hogy megházasodtam, jóra nem találtam.
Feleséget ojjat kaptam,
Feje ojjan, mind a bokor,
Sej, dinom-dánom, még élek is bánom,
Hogy megházasodtam, jóra nem találtam.
Szemében akkora csipa,
Mint egy jó nagy hársfa-klumpa,
Sej, dinom-dánom, még élek is bánom,
Hogy megházasodtam, jóra nem akadtam.

Jegyzőcsűfoló

Jó estét barna menyecske!
Hol jár ijjen késő este?
Jegyző úrhoz jöttem kérem,
Jaj, de jó, hogy itthon érem!

Jőjjön hát az irodába,
Késszen a restenciája,
Nyomjuk alá hamarjába,
Nyomjuk a pöcsétet rája.
Jaj, de vékony a pennája,
Talán soknak irt alája?
Édes lelekem ne csodálja,
Az egész falu ezt használja.

Feleségcsúfoló

Három hete házasodtam,
Jaj, de nagyot családkozottam,
Hej, dinom-dánom,
Mig élek is bánom,
Hogy megházasodtam.

Felségem ojjan trotyli,
Nem bírja a gombot nyomni,
Sej, dinom-dánom,
Mig élek is bánom,
Hogy megházasodtam.

Fejke reggel nyóc óraker,
Fej ojjan, mint a bokor,
Sej, dinom-dánom,
Mig élek is bánom,
Hogy megházasodtam.

A szemébe ojjan csipa,
Mint egy közönséges kukorica,
Sej, dinom-dánom,
Mig élek is bánom,
Hogy megházasodtam.

Fejében meg ojjan tetű,
Mint egy köröngés nagy ábécé,
Sej, dinom-dánom,
Mig élek is bánom,
Hogy megházasodta.

Kenyert is jó tud sütni,
Ötször-hatszor befűtt neki,
Sej, dinom-dánom,
Mig élek is bánom,
Hogy megházasodtam.

Pogányszentpéter, Keszler Pálné, 1920, Nádas Imréné, 1921.

133

Én már meg is házasodtam,
Feleséget szépet kaptam,
Hej, dinim-dánom!
Még élek is bánom,
Hogy megházasodtam.

Korán kel fel, tiz órakor,
Feje ojjan, mint a bokor,
Hej, dinom-dánom!
Még élek is bánom,
Hogy megházasodta,.

Ha kenyeret akar sütni,
Ötször-hatször befűtt neki,
Mégis süttelen szedi ki,
Hej, dinom-dánom!
Még élek én bánom,
Hogy megházasodta,.

Kutya mossa el a tálat,
Macska veti be az ágyat,
Hej, dinom-dánom!
Még élek is bánom,
Hogy megházasodtam.

Feleségem ojjan tiszta,
Kétszer mosdik egy hónapba,
Hej, dinom-dánom!
Még élek is bánom,
Hogy megházasodtam

Andocsi asszonytársaság

/feleség-bosszantó,-csúfoló/

Hogyha vóna feleségöm,
Jaj,de mögbecsülném,
Ötször-hatszor jól elverném,
A füstre fölkötném.

Hogyha szépen könyörögne,
Onnét is levenném,
Ötször-hatszor jól elverném,
Ujra visszakötném.

Andocs,Huszár Imréné,1928.

Ó,te kedves feleségem!
De szép asszony vagy,
Beillenél sodrófának,
Ojj igyenes vagy;
Kanális,kanál is,
Elhagyott a babám is.

Ha elhagyott,haggyon is,haggyon is,
Megélek én egyedül magam is.

Nem vagyok én oarasztgyerek,
Ugy nézzen kend rám,
Megismerni viseletem és familiám,
Apámuram az erdőbe disznók után jár,
Anyámasszony a faluba kenyért kórigál.

Cimbet-combot,cimbet-combot,
Ijjen fehér combot,
Rosseb látott vénasszonnyak
Ijjen kövér combot?

Berzence,Sánta Vendelné,1996.

Szomszédasszon,van-e jó fészere?
Hadd toljam a kocsimat beléje!
Szomszédember igazgatja a rúdját,
Én meg csak ugy tolom a hátullát.

Mosdós,^Balassa Jánosné,1902.

Megdöglött a biró lova,
Megnyuzta a biró maga,
Haj, tedd rá, ugy tedd rá!
Uccu-uccu-uccu, tedd rá,
Mer hónap de nem érünk rá,
Igy tedd rá, ugy tedd rá!
Feleségem ojjan tiszta,
Kétszer mosdik egy hónapba,
Haj, tedd rá, ugy tedd rá!
Uccu-uccu-uccu, tedd rá,
Mer hónap de nem érünk rá,
Igy tedd rá, ugy tedd rá!
Kenyeret is ^{ugy} tud sütni,
Ötször-hatszor befűtt neki,
Haj, tedd rá, ugy tedd rá!
Uccu-uccu-uccu, ugy ráteszi,
Három napig ki sem veszi,
Haj, tedd rá!

- Nagyberény, Szántó Ferenc, 1918.

Jaj, te kedves feleségem, de szép asszon lettél,
Amijótta a komámmal Pestre mög is szöktél,
Sok pénze van a komámnak gyut is maj föstékre,
Ugy is tudom feleségem, mögfizetel érte.

Ó, te kedves bodor p...m, de nagy kinra vetnek,
Kikefélnek, mögmosdatnak, kaptafára vernek,
As se tudod, ki vót első, ki lössz az utolsó,
Annyit tudsz, hogy a sarkadnál od vár a koporsó.

Szena, Szabó Jánosné, 1911.

/Férj-bosszantó/

Piros kukoricaszár,
Az uramnak feje fáj,
Hogyha fáj, hát hadd fájjon,
Megmondtam, ne pipázzon.

Édes kicsi kincsesském,
Kicsi feleségecském!
Mosd ki az én ingecsikém,
Hadd járjak én szépecskén.

Piros kukoricaszár,
Az uramnak lába fáj,
Ugy kő néki, hadd fájjon,
Jányok után ne járjon.

Kapoly/Tihany/, Pintér Pálné, 1911.

/lány-csúfolók/

Berzencei utca sikeres,
Abba bizon szép lányt ne keress,
Ki igyenes, görbe, ki pupos,
Kinek a bokája himpókos.

/Erre gyere rózsám, nincsen sár,
Nincs is az ajtómon sümmi zár,
Sárga kilincs van az ajtómon,
Rózsa nyilik az ablakomon.

Nyidva van az ajtó, begyühetsz,
Bondva van az ágyam, lefekhetsz,
Mig három szál gyertya el nem ég,
Addig a szerelóm nem blég.

Berzence, Sánta Vendelné, 1896.

A kisbári hires boltból
Kifogyott a pirosittó,
Szegény kisbári leányok,
Sárgán marad a pofátok.

Egy szem kökény, két szem kökény,
Tátottsájú mesterlegény,
Ojjan a szád, mind az öveg,
Essenek bele a nyúvek.

Kicsi a lány, nagy a csücske,
As se tudja, hová tegye,
Fölveti a jobb vállára,
Leér a seegi-partjára.

Kisbárapáti, Tóth Imre, 908

Legényemből

A koppányi dombtetőn
Rica te, Sári te!
Integet a szeretőm,
Rica te, Sári te,
Sejemkendőt lobogtat,
Engem oda csalogat,
Sári cinge-cunge-cungeráj,
Rica te, Sári te!

A koppányi kislányok,
Rica te, Sári te,
Mind suszterokra várnak,
Rica te, Sári te,
Hogy suszterné lehessen,
Uj cipőt viselhessen,
Sári cinge-cungeráj,
Rica te, Sári te.

A koppányi kislányok,
Rica te, Sári te,
Cifra tutyiba járnak,
Rica te, Sári te,
Rózsás tutyi a lábán,
Ugy jár a legény után,
Sári cinge-cungeráj,
Rica te, Sári te.

A koppányi legények,
Rica te, Sári te,
Ojjan gyávák szegények,
Rica te, Sári te,
Ha a kislányt meglátják,
A szájukat eltátják,
Sári cinge-cungeráj,
Rica te, Sári te.

Törökkoppány, Sümei Györgyné, 1936.

A Csicsóné lábaközött
Feket diszó rőfögött,
Jár a fara, mind a csik,
Mind, akit a bolha csip, Csicsóné.

A Csicsóné aranbárán,
Aranszór a hasa alján,
Jár a fara, mind a csik,
Mind, akit a bolha csip, Csicsóné.

A Csicsóné öregasszon,
Mégis al lett a menyasszon,
Jár a fara, mind a csik,
Mind, akit a bolha csip, Csicsóné.

Horvátjút, Térdig Ilona, 1888.

-
Három szabólegények, mek, mek, mek,
Hárman voltak szegények, mek, mek, mek,
Elmentek Bicskére,
Hárman ültek egy kecskére, mek, mek, mek.
Mikor Bicskére értek, mek, mek, mek,
Egy kocsmába betértek, mek, mek, mek,
Kértek két deci bort,
Hogy lemossák az uti port, mek, mek, mek,
Mikor a bort megitták, mek, mek, mek,
Kifizetni nem tudták, mek, mek, mek,
Az ablakhoz álltak,
Mind ahárman kiugráltak, mek, mek, mek.

Horvátkút

Pesti szabólegények,
Sej, diré-dön,
Utrakelték szegények,
Sej, dideri-föm,
El is mentek Bicskére,
Sej, dideri-gön,
Hárman ület egy kecskére,
Sej, dideri-dön.
Mikor Bicskére értek,
Sej,.... stb.
Egy kocsmába beértek,
Sej,.... stb.
Ott kértek két deci bort,
Sej,.... stb.
Hogy lemossa az utiport,
Sej,.... stb.
Két deci bort megitták,
Sej,.... stb.
Kifizetni nem tudták,
Sej,.... stb.
Három szabólegények,
Sej, stb.
Két krajcár volt szegénynek,
Sej,.... stb.
Mikor számlát megkapták,
Sej stb.
A gatyát szoritották,
Sej,.... stb.
Hap-hasszik a pantalló,
Sej,.... stb.
Ugy látszik, bug-hábo-bü,
Sej, dideri-dön.

Tab/Magyarkér/, Öregek klubja, Kiss János, 1907.

/koldús-csúfoló, "kódishnóta"/

Jeruzsálem felé
Vezet egy gyalogut,
Azon bandikol egy
Világtalan koldus.
Világtalan vagyok,
A t...im nagyok,
Valamit nem adtok,
Ti is megvakultok.
Áldja meg az Isten
A pap szakácsnéját,
Lábaközül adott
Meleg alamizsnát.

Torvaj, Győri János, 1923.

/búcsúsok csúfolója/

Ott maradt a csizmám,
Vigyázzatok rá!
Visszamögyök érte,
Mögvárgyatok ám!
Ó, andocsi szűz Mária,
A csizmámat térítsd vissza!
Mosdós, Balassa Jánosné, 1902.

/rongyos-zsidó csúfoló/

Meghalt a zsidó,
Odaj/a zsidó,
Nincs, ki mondja
A faluba, van-e
rongy eladó?

Osztópán, Farkas János, 1916

A zsidónak nincs Krisztussa,
Nincsen mennyországába jussan
Van neki egy rossz papuccsa,
Aba esoszog a pokóba.

Kisbárapáti, Tóth Imre, 1902.

Tót-csúfolók/

Én vén reszerló,
Komáromi reppengyó,
Upre kare náne tute,
Sej-huj, mazuste!

Én vig nem vagyok,
Somoru vagyok, ~~Никак не суми~~
Nadeágomnak nincs ülepe,
Fótot adjatok.

Buzsák, Horvát Ferencné, Lina "mama", horvát, magukat tótoknak nevezik.

Mozs voltam egy szegény ember,
De mozs vagyok gazdag zúr,
A mult héten Petsen jártam,
Elnyertem félmillió.

Mozs nagy házat csináltatom,
Lesz rajta hat zemelet,
A legfelső, zemeletből
Kidugom a fejemet.

Nem fogom én gyalog menni,
Motoron fogom menni,
Budapesten minden utcát
Végig fogom én menni.

Eksztra finom jó benzént fog
Fustolni a motorom,
Amerre én kocsikázok,
Minden ember felforog.

Nem fogom én barna fogval
Fehér kenyeret zenni,
Fogaimat egytől egyig
Mind ki fogom szedetni.

Gyerekeim zurak lesznek,
zeggyik báró, másik gróf,
Nem kátozzák a faluba:
Vegyenek egérfogót.

Bezence, Semofcsán Ferencné, 1910.

/drótos-tót csúfoló/

Jeke Duma, várom, száll a mi hazánkba,
Erdő, mező, bére határon, ez az én hazám! Ű
Onnad indul útra, A drótos tarisznya,
Erdőt-mezőt is bejárja,
Vigan fölkiáltja,
Drótoznyám, fótóznám! Ű
Jesen da csucsi, meszellő,
Drészen-dreszi, tulica,
Incki-rincki, irándrecki,
Jezen da esu vandudra!

Rinyakovácsi, Jandzsó Györgyné, 1908

Sej, dóri, deben dóri, mama pörgetője!
Hücs ki ringyó, pamringyó, Sári, Mária tunda,
Csicsóka, csibella, bizony Sáro tutella,
Görbe pitra, ballacsinnya, iket-viket, va-va-va!

Buzsák, Horváth Ferencné/és Lina "mama", 80 éves, 1961, III.30/

Vaszikeráj, rák-mászi,
Marcaliba kaszakü,
Kánmvámbusz, kánkuri,
Ződ kány, csikszedő
Bakszamár!
Jó megforgasd a Ruskát
/Jól megsargasd a Jutkát/,
Gyángyókának sógora,
/Gyárgyafának sógora/
Ifityuke, rifityu!

Beleg, Tamás Ferenc, 1891.

Afrikai paprika,
Papucsba jár a liba,
A liba, a liba,
Papucsba jár a liba.

Házunk előtt megy az ut,
Azon megy egy gyócsos/árótás/tót,
Kiabál, vegyenek,
Gyócsot, vásznak, egyebet!

Mert a piszkos konyhára
Több kell, mint a tisztára,
Kis kanál, nagy kanál,
Reszellő, meszellő,
Sütőlábas, serpenyő,
Gyűszű, olló, mángpoló,
Mind a konyhára való.

Kajtár József, 70 éves

Gyere haza Miháj!
Elszalad a Bogár,
Jajjaj, merre menjek,
Ugyan hol keressem?

Ne sirj Mari, ne sirj,
Majd meggyűn a Bogár,
Kind van az a réten,
Ottan legelészet.

Meg a szegény ember
A lovát kefesni,
Egy fekete árnyék
Megjelenik neki.

Gyere ide Bogár!
Itt vagyon a gazdád,
Kantár a kezembe,
Teszem a fejedre.

Nam vagyok én Bogár,
Szegény drótos vagyok,
Járom ezt a földet,
Kerek nagy világon.

Csurgó, Borbély Teréz, 1913.

/cigány-csúfolók/

Csóré cigány vásárra ment a lovával,
Üggyel-bajjal cipelgette el magával,
Mégis még azt mondta, vágatok rajt a vásárra,
Ebbe a nagy sárba, ebbe a nagy sárba.

Eladtam én a nyáron, a nyáron,
Az én elnyűtt kabátom, kabátom,
Nem bánom a posztóját, posztóját,
Sem zsinórját, sem gombját, se gombját.

Csak az ára vóna meg, ~~vóna~~ megvóna,
Szivem tán nem busúna, busúna,
Sem a posztó, sem ára, sem ára,
Mondhaton, nemsokára, sokára,

Hej, azért fáj, ha látom, ha látom,
Az én elnyűtt kabátom, kabátom,
Az én elnyűtt kabátom, kabátom.

Mén a cigány a vásárra,
Jaje dádé, jaj!
Utánna ment az anyjával,
Jaje dádé, jaj!
Megállj cigány,
Meg köll állnod,
A babádat meg köll hágnod/Az anyádat../
jaje dádé, jaj!

Hogyan tenném édes uram,
Jaje dádé, jaj!
Mikor nékem édes babám/...anyám?/
Jaje dádé, jaj!
Hogyha cigány meg nemteszed,
Az életedet elveszem,
Jaje dádé, jaj!

Kisbárapáti, Tóth Imre, 1902.

/asszony és lány-csúfolók/

Honnan gyütté, hová mész?
Te nem az enyém vagy;
Mer az enyém nem ilyen
Szetye-szutya, mint vagy;
Szalmából a lába,
Vijeszbul a háta,
Ha meggyullad a lába,
Elóvad a hája.

Kaposvár, Fehér Lajosné, 1905.

Egyik falu utca derekán
Megállott egy döllettszemű lány,
Ugy elmerengette a szemeit,
Mint, mikor a birka megellik.

Kisbárapáti, Tóth Imre, 1902.

Kitöröm a hejamat,
Mégse hagyom magamat!
Babám a bábosné,
Lánya a csaplárosné.

Három herdó borom van,
Mind a három csapon van,
Babám a bábosné,
Lánya a csaplárosné.

Macska veti be az ágyat,
Kutya mossza el a tálat,
Babám a bábosné,
Lánya a csaplárosné.

Én csinálom a csacsit,
Te meg bele a csacsit,
Babám a bábosné,
Lánya a kocsmárosné

Kisbárapáti, Tóth Imre, 1902.

Uristenem adjál essőt a mi kenderünkre!
A mi lányunk férhezmenne, de nincs lepedője,
Két zsáko^t összevarrnak, az a lepedője,
Két tarisznyát összevarrnak, az a fejkendője.

-
/vénasszony-csúfoló/

Öreganyád él-e még?
Hát, a foga jó-e még?
Rád-e, rád-e, rád-e még,
Rádvicsorogtatja még?

Tihany/Kapoly/, Pintér Pálné, 1911.

-
/bába-és feleség-bosszantó/

Ergye ember a faluba,
Keresd meg a bábát!
Mer a gyerök a szőr között
Kidugta a lábát.

Ej, bába, bába, bába, bába,
Kinn a gyerök lába,
Isten Jézus Krisztus uccse,
Möglesz nemsokára.

Elmönt az én feleségem.
De én azt nem bánom,
Arra kérem a teremtőt,
Vissza ne találjon.
/Ej, bába, bába, bába, bába/
Ej, élet, élet, betyárélet,
Ez ám az a drága kincs,
Hogyha kérdik, hol az asszony,
Hála Isten, elmönt, nincs.

Szena, ^kekete József, 1886.

Kutykuruttyi berekeke,
Kicsi kocsi kereke,
Urrak, urrak, jó reggelt!
Szebb ám a tó feneke.

Rengett-ringott a hintó,
Forgó rubogással,
Nem cserélek kutykurutty
A török császárral.

Tihany/Kapoly/, Pintér Pálné, 1911.

/Lakodalmi patódia/
Kódishóta

Füstölög a kémény,
Talán otthun vannak?
Ereggy be Ilona,
Valamit csak adnak!
Mit kaptál Ilona?
Babot!

Baszd meg a babodat,
A babod angyalát!
Ugyis az törte le
Kordéllom hátullát.
Gyi Sárga!

Tovább is állunk!
Füstölög a kémény,
Talán otthul vannak?
Ereggy be Ilona,
Valamit csak annak!
Mit kaptál?

Tojást!
Vágd a kefékagyhöz,
Könnyebben forogjon,
Hogy a szegény Sárga
Könnyebben huzhasson.

Gyi Sárga!
Tovább is egy házzal!
Füstölög a kémény,
Talán otthul vannak?
Ereggy be Ilona,
Valamit csak annak!
Mit kaptál Ilona?
Lisztet!

Ereszd azt a szélnek,
Azt az istenadtát,
Igy is az törte le
Kordéllom hátullát!
Gyü Sárga!
Tovább is egy házzal!

Füstölög a kémény,
Talán otthul vannak?
Ereggybe Ilona,
Valamit csak annak!

Mit kaptál?
Krumplot!

Tedd a tarisznyába,
Jó lesz pálinkára,
Szegény beteg gyomrom
Felvidullására!

Gyü Sárga!
Tovább is egy házzal!
Ilona, Ilona!
Heverünk az éccaka,
Kordé hátullába,
Kukacos bundába!

"Akkor attak pénzt, amit össze-
szedett a vőfény, a gazdasszon
kötényébe bele lett öndve és
az meg odavitte a cigányoknak"

Vörs, Gáspár Mihály, 1898.